

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ **Αριθ. 577/18.11.2008**

Σήμερα ημέρα Τρίτη 18 Νοεμβρίου 2008 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης, ο Αντιπρόεδρος Νέστορας Κουράκης και τα μέλη Εύη Δεμίρη, Τρις Αυδή-Καλκάνη, Γιάννης Παπακώστας, Κωνσταντίνος Τσουράκης, Κωνσταντίνος Αποστολάς.

A. Ιστορικό-Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κατά τη σημερινή συνεδρίαση ασχολήθηκε με την από της εταιρείας **NEA ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.** ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού **STAR CHANNEL** ενδεχομένη παραβίαση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας.
2. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 11^η Νοεμβρίου 2008.
3. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:

I. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος, κατά το οποίον η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ που είναι ανεξάρτητη αρχή όπως ο νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του κράτους έχει σκοπό την μετάδοση προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας.

II. Το άρθρο 14 παρ. 1 και 2 του αυτού Π. Δ/τος 77/2003, κατά το οποίο απαγορεύεται η δραματοποιημένη αναπαράσταση των γεγονότων κατά τη μετάδοση των δελτίων ειδήσεων ή άλλων ενημερωτικών εκπομπών.

III. Το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β και ε του Ν. 2863/2000, κατά το οποίον το ΕΣΡ ελέγχει την τήρηση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας και επιβάλλει τις από το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2328/1995 προβλεπόμενες κυρώσεις.

B. Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου, των ενώπιον του Συμβουλίου τούτου εξηγήσεων του εκπροσώπου του τηλεοπτικού σταθμού **STAR CHANNEL** του υποβληθέντος υπομνήματος και της παρακολούθησής από μαγνητοταινία της εκπομπής ΜΠΟΡΩ της 16.4.2008, προέκυψαν τα ακόλουθα: Η παρουσιάστρια Άννα Δρούζα ανακοινώνει τα θέματα της συγκεκριμένης εκπομπής: ...Δύο θέματα σήμερα θα απασχολήσουν την εκπομπή μας. Τα τηλέφωνα απ' το ξεκίνημα στη διάθεσή σας. Η πρώτη υπόθεση είναι η ιστορία μιας γυναίκας τριανταεξάχρονης, η οποία πέφτοντας θύμα βιασμού μόλις δεκατριών ετών και με συγκάλυψη του πατέρα που γνώριζε το γεγονός, απ' αυτό το βιασμό μένει έγκυος, φέρνει ένα παιδάκι στη ζωή, το οποίο με την επιβολή του πατέρα δίνεται σε μια οικογένεια για υιοθεσία. Σήμερα η γυναίκα αυτή είναι κοντά μας με το σύζυγό της, αναζητώντας με μεγάλη αγωνία και χωρίς να μπορεί να ξεχάσει, όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει διότι το παιδάκι γεννήθηκε το '87, ότι υπάρχει αυτό το παιδί, είναι στη ζωή, το αναζητά και δεν μπορεί να χαρεί από τότε ενώ με το σύζυγό της έχουν φέρει κι άλλα παιδιά στη ζωή.

Υπότιτλος: **ΚΑΚΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΣΤΑ 13 ΤΗΣ**

Καλεσμένοι εκπομπής: Βασιλόπουλος-δικηγόρος της κας Τζούλιας Παπαδημητρίου, Μανιάτης- ηθοποιός, κ. Μουστάκης, Αποστόλης Παστός- ανιψιός του κ. Τόλη Βοσκόπουλου, Νατάσσα Βασιλείου – κοινωνική ψυχολόγος, Αποστολέη- παρουσιάστρια εκπομπής στο EXTRA, Μαρία Κρούσου- παρουσιάστρια του δελτίου καιρού στο STAR CHANNEL, Παναγιώτα Κανδήλα- η κυρία που ψάχνει το παιδί της- αποτέλεσμα βιασμού της στα 13 της χρόνια- που δόθηκε από τον πατέρα της για υιοθεσία, Δημήτρης Παπαδόπουλος- σύζυγος της κας Κανδήλα

Άννα Δρούζα: Πάρε μια βαθιά ανάσα! Πολύ καλά έκανες, Παναγιώτα μου. Είσαι εδώ με τον άντρα σου, τον Δημήτρη. Να δούμε τα βίντεο. Να ξεκινήσουμε με ένα πρώτο ιστορικό, να μπούμε κι εμείς στη δική σου ζωή μέσα, να καταλάβουμε τι ακριβώς έχει συμβεί, να μπούμε στο νόημα, όπως λες και εσύ, κι αμέσως μετά με ερωτήσεις ό,τι άλλες απορίες έχουμε να τις λύσουμε. Γιατί το ζητούμενο είναι ένα. Ένα παιδί που γεννήθηκε στα δεκατρία σου χρόνια δεν μπορεί να βγει μέσα απ' την ψυχή σου, απ' το μυαλό σου, δεν μπορεί να σου δώσει χαρά-έχεις άλλα τέσσερα παιδιά- και παρ' όλα αυτά η θλίψη είναι κολλημένη στο πρόσωπό της, στην ψυχή της, αναζητά. [απευθυνόμενη στην ψυχολόγο κυρία Βασιλείου] Εσείς θα μας εξηγήσετε γιατί υπάρχει αυτή η έντονη ανάγκη.

Βασιλείου: Είναι πολύ φυσικό.

Άννα Δρούζα: Σαν να έχει φύγει ένα κομμάτι από τα σπλάχνα της και να λείπει ...

Βασιλείου: Βέβαια και φαντάζομαι το συναίσθημα είναι κι αρκετά ενοχικό γιατί μεγαλώνει κι άλλα τέσσερα παιδιά, τους δίνει την αγάπη, τη φροντίδα, τη στοργή και υπάρχει κι ένα παιδί που δεν το 'χει δει ποτέ, δεν το 'χει αγκαλιάσει, δεν του 'χει προσφέρει.

Άννα Δρούζα: Πάμε να δούμε κάτω από ποιες συνθήκες ήρθε αυτό το παιδί στη ζωή.

Υπότιτλος: **ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ: «ΓΕΝΝΗΣΑ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΣΤΑ 13 ΜΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΨΑΧΝΩ ΝΑ ΤΟ ΒΡΩ»**

Μουστάκης: Είναι νόμιμη η υιοθεσία που έχει γίνει του παιδιού της, ή όχι;

Άννα Δρούζα: Αυτά θα τα δούμε όλα. Θα το ρωτήσουμε αμέσως μετά.

Μουστάκης: Τελειώνουν τα δικαιώματά της εκεί που αρχίζουν τα δικαιώματα της άλλης οικογένειας.

Άννα Δρούζα: Θα τα συζητήσουμε στην πορεία. Να δούμε λοιπόν κάτω από ποιες συνθήκες ήρθε αυτό το παιδί και κάτω από ποιες συνθήκες έφυγε από την αγκαλιά σου.

Εκκίνηση του ρεπορτάζ με υποβλητική μουσική και εικόνες από τη σημερινή οικογένεια της κας Κανδήλα με τα παιδιά της. Κατά την εξιστόρηση του γεγονότος του βιασμού παρεμβάλλονται ανάμεσα από τα πλάνα της ευτυχισμένης οικογενειακής ζωής και πλάνα σκοτεινά με αδιάκριτες φιγούρες ενός άνδρα και μιας γυναίκας σε μια προσπάθεια δραματοποίησης του γεγονότος του βιασμού.

Εκφωνήτρια: Εύοσμος Θεσσαλονίκης. Η τριανταπεντάχρονη Παναγιώτα ζει μια όμορφη οικογενειακή ζωή με τον άντρα της και τα τέσσερα παιδιά της. Κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί αυτό που έγινε πριν από είκοσι ένα χρόνια. Ήταν μόλις δεκατεσσάρων ετών, όταν ένα τρομερό γεγονός φυλάκισε για πάντα την παιδική της ψυχή.

Παναγιώτα Κανδήλα: Σε ηλικία δεκατριών ετών είχα μείνει έγκυος μετά από ένα βιασμό. Δεν το είπα ποτέ στους γονείς μου. Όταν συνέβη ο βιασμός-να το πούμε έτσι-το άτομο αυτό με απειλούσε με μαχαίρι, μου φίμωνε το στόμα και μου έλεγε έτσι και πω τίποτα στους γονείς μου, θα με σκοτώσει. Εγώ υπέκυψα στις απειλές του, έγινε ό,τι έγινε, αυτό δεν θα το ξεχάσω ποτέ φυσικά.

Εκφωνήτρια: Είκοσι δύο Νοεμβρίου 1987, Κυριακή, ώρα επτά το πρωί. Η Παναγιώτα φέρνει στον κόσμο ένα υγιέστατο αγοράκι μόλις δύομισι κιλά. Ο πατέρας της δεν ξέρει τίποτα. Η ίδια ήταν ένα παιδί που έστω και με αυτό τον τρόπο έδωσε ζωή σε ένα άλλο.

Στο σημείο αυτό προβάλλεται η εικόνα της κυρίας Παναγιώτας να κρατάει στην αγκαλιά της ένα νεογέννητο. Ακολούθως η εικόνα χωρίζεται στα δύο. Αριστερά η κα Παναγιώτα στο στούντιο συντετριμμένη και δεξιά στο χώρο της εξιστορεί την ιστορία και τα συναισθήματά της στα πλαίσια του ρεπορτάζ υπό υποβλητική μουσική.

Παναγιώτα Κανδήλα: Εγώ ήμουν ακόμη ένα παιδί και πήγαινα σχολείο. Δεν ήξερα τι πάει να πει να μεγαλώνεις ένα παιδί και πώς. Μου φαινότανε- πώς να το πω- εντελώς αναπάντεχο αυτό που μου έγινε.

Εκφωνήτρια: Η Παναγιώτα μετά τη γέννα θα μεταφερθεί στο δωμάτιο του νοσοκομείου. Εκεί θα ακούσει την απόφαση του πατέρα της.

Συνεχίζεται η εξιστόρηση από την ίδια την κα Κανδήλα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Με πάνε στο δωμάτιο, έρχεται ο πατέρας μου στο δωμάτιο ανάρρωσης και το μόνο που μου είπε- ούτε που με ρώτησε πώς έγινε αυτό-το μόνο που με είπε «Παναγιώτα αυτό δεν πρέπει να το μάθει κανείς, ούτε η μαμά κανένας, μόνο εγώ κι εσύ και πρέπει να το δώσουμε σε υιοθεσία γιατί δεν μπορούμε.»

Εκφωνήτρια: Η ανήλικη μητέρα, ανήμπορη να αντιδράσει, δεν θα μπορέσει να σταθεί εμπόδιο στην απόφαση του πατέρα της. Σήμερα θυμάται ακόμα τη στιγμή που αποχωριζόταν το σπλάγχο της.

Υπότιτλος: Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΝΕΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ

Παναγιώτα Κανδήλα: Όταν εξαγόμεν από το νοσοκομείο με το μωρό αγκαλιά μες στην κουβέρτα, χειμώνας ήτανε θυμάμαι, το μόνο που θυμάμαι ήταν που ήρθε με ένα ταξί μια κυρία γύρω στα σαράντα πέντε, μου πήρε το παιδί από την αγκαλιά κι έφυγε κι αυτό ήταν όλο. Κι από τότε δεν το ξαναείδα. Όταν μου πήρε η γυναίκα το παιδί απ' τα χέρια δεν ήξερα πώς να αντιδράσω εκείνη τη στιγμή, δεν σκεφτόμουνα σαν μάνα γιατί ήμουν ένα παιδάκι. Όχι όπως σκέφτομαι αυτή τη στιγμή που είμαι μια ώριμη γυναίκα κι έχω κάνει και τέσσερα παιδιά και τα πονάω τα παιδιά μου.

Εικονίζεται προφανώς η μητέρα της κας Κανδήλα και η εκφωνήτρια του ρεπορτάζ αναφέρει.

Εκφωνήτρια: Η μητέρα της δεν έμαθε ποτέ τίποτα. Ένα χρόνο μετά το τραγικό περιστατικό η Παναγιώτα παντρεύεται το Δημήτρη, τον άνθρωπο που έμαθε τα πάντα από την πρώτη στιγμή και στάθηκε στο πλευρό της, τον πατέρα των τεσσάρων

παιδιών της, τον άντρα που χρόνια τώρα την παρότρυνε να ξαναβρεί το χαμένο της παιδί..

Δημήτρης Παπαδόπουλος: Εδώ και δέκα χρόνια την έλεγα να το ψάξουμε να το βρούμε το παιδί. Είναι δικό σου σπλάχνο, φυσικά πρέπει να το ψάξεις να το βρεις. Δεν με πειράζει εμένα λέω, τέσσερα παιδιά και πέντε δεν με ενδιαφέρει. Απλώς να το δεις το παιδί σου, αν ζει, αν υπάρχει, καλό είναι να σε δει αυτό το παιδί.

Προβάλλονται εικόνες γαλήνης με την οικογένεια που έχει σήμερα η κυρία Κανδήλα υπό υποβλητική μουσική και το ρεπορτάζ συνεχίζεται.

Εκφωνήτρια: Πριν λίγες μέρες η Παναγιώτα εξασφάλισε, όπως λέει, το πιστοποιητικό γέννησης του χαμένου της τέκνου.

Το εν λόγω πιστοποιητικό δεσπόζει επί της οθόνης και το περιεχόμενό του εκφωνείται:
«Θεσσαλονίκη, 10 Απριλίου 2008 ΒΕΒΑΙΩΣΗ Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του Αρχείου του Νοσοκομείου μας, η κ. ΚΑΝΔΗΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ του Στέργιου, γέννησε στη Γυναικολογική κλινική στις 22-11-1987 ημέρα Κυριακή και ώρα 07:00, παιδί αγόρι, εξώγαμο ζωντανό, βάρους 2250kg. Η βεβαίωση χορηγείται μετά από αίτηση για δικαστική χρήση. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ»

Εκφωνήτρια: Δεν διστάζει να αποκαλύψει πώς έφτασε στα χέρια της αυτό το σημαντικό έγγραφο.

Παναγιώτα Κανδήλα: Πήγα πάνω στο, στην εντατική μονάδα, όπου νοσηλεύτηκε το παιδί και μου αρνήθηκαν να το ψάξω. Μου είπαν, μην το ψάχνεις, άφησέ το, πήγαινε πρώτα σε ψυχολόγο, μίλησε μαζί του ή με την κοινωνική υπηρεσία του νοσοκομείου και μετά θα δεις. Εγώ δεν θέλησα να το κάνω αυτό. Με δική μου παρότρυνση κατέβηκα κάτω στο πρωτόκολλο, ζήτησα να κάνω μία αίτηση για να πάρω μια βεβαίωση ότι γέννησα και ότι νοσηλεύτηκα στο νοσοκομείο και μου είπαν ότι αν δεν υπάρχει συγκεκριμένη ημερομηνία γέννησης, δεν μπορούμε να το βρούμε. Ήξερα μόνο τη χρονολογία. Πηγαίνετε κάτω στα αρχεία. Πάω στα αρχεία κι αυτό που θα σας πω είναι ότι παράνομα ψάξαμε τα αρχεία με το σύζυγο μαζί, μας βοήθησαν και πήραμε ένα κατεβατό βιβλία και ψάχναμε φύλλο-φύλλο και τα βρήκαμε, και το βρήκα εγώ μπροστά μου. Εκείνη τη στιγμή έμεινα.

Εκφωνήτρια: Τώρα πια το μόνο που θέλει είναι να το βρει, μόνο και μόνο για να δει, αν είναι καλά. Δεν ζητάει τίποτε άλλο.

Παναγιώτα Κανδήλα: Θέλω να ψάξω για να βρω το παιδί για να το δω, να δω, αν είναι ζωντανό, αν είναι καλά. Δεν θα το ενοχλήσω, δεν θα θελήσω ποτέ να το πάρω υπό την προστασία μου. Θέλω να δω μονάχα ότι είναι καλά. Αν είναι καλά, έστω κι από μακριά.

Γίνεται ζουμ στα μάτια της εκλιπαρούσας μητέρας και το ρεπορτάζ κλείνει με ένα ακόμη στιγμιότυπο από την οικογένειά της.

Άννα Δρούζα: Πάντως ακόμη κι αν δεν έχουμε γίνει γονείς, μπορούμε να καταλάβουμε όλοι τι σημαίνει να θες έστω κι από μακριά να το δεις.

Κάποιος από το πάνελ: Λαχτάρα.

Άννα Δρούζα: Ναι, τη λαχτάρα, τη λαχτάρα για το σπλάχνο σου. Να θες από μακριά, έστω κι από μακριά να το δεις.

Παναγιώτα Κανδήλα: Σωστά, αυτό είναι.

Μουστάκης: Όμως μπορεί να γκρεμίσει μια οικογένεια αυτό. Δηλαδή υπάρχουν δύο σχολές. Η μία λέει: το υιοθετημένο πρέπει να βλέπει τους φυσικούς γονείς. Άλλοι λένε όχι.

Άννα Δρούζα: Ξέρετε εσείς κάνα παιδί που δεν θα 'θελε να ξέρει το φυσικό γονιό του;

Μουστάκης: Τι να σας πω;

Μανιάτης: Αν μπορώ να επέμβω, εγώ νομίζω το ρητό που λέει η αλήθεια σώζει, είναι το καλύτερο. Η αλήθεια πρέπει να είναι πάνω απ' όλα.

Μουστάκης: Ποιος μπορεί να τη σηκώσει, κύριε Μανιάτη την αλήθεια;

κ. Μανιάτης: Δεν έχει σημασία.

Μουστάκης: Σπάει κόκαλα, σπάει κόκαλα η αλήθεια.

Μανιάτης: Να μάθουμε να έχουμε τη δύναμη να αντιμετωπίζουμε την αλήθεια, όποια κι αν είναι.

Άννα Δρούζα: Έτσι, έτσι.

Μουστάκης: Σπάει κόκαλα όμως η αλήθεια.

κ. Μανιάτης: Να σπάσει κόκαλα.

Άννα Δρούζα: Βέβαια εδώ δεν αντιμετωπίστηκε η μεγαλύτερη αλήθεια καταρχήν. Ήταν ο βιασμός αυτής της γυναίκας στα δεκατρία της..

Παπαδόπουλος: Μισό λεπτό. Ένας πατέρας τέτοιος δεν πρέπει αν υπάρχει στον κόσμο. Δεκατρία χρονών κοριτσάκι;

Μουστάκης: Άλλη, πας σε άλλη ιστορία τώρα. Φοβερό!

Άννα Δρούζα: Δημήτρη είσαι πολύ οργισμένος και δίκαια.

Μουστάκης: Τραγωδία ήταν, μιλάς για μια αρχαία τραγωδία.

Παπαδόπουλος: Όταν αυτός ο κύριος...

Μουστάκης: Για τραγωδία μιλάμε.

Παπαδόπουλος: Όταν αυτός ο κύριος υιοθέτησε το ίδιο του το σπλάγχο στον αδερφό του πρώτα.

Μουστάκης: Τι κύριος; Αιμομίκτης είναι.

Παπαδόπουλος: Δεύτερον, η άλλη κόρη της υιοθετεί ένα άλλο κορίτσι, αυτή, όταν ήταν μικρή.

Άννα Δρούζα: Δεν σας καταλάβαμε εμείς γιατί δεν ξέρουμε την ιστορία.

Παπαδόπουλος: Είναι πολλά θέματα. Δηλαδή οι γονείς αυτοί, εντάξει η κοπέλα είναι μικρή και ψάχνει να βρει το σπλάγχο της. Δεν είναι κακό. Ήταν μικρή. Τώρα που μεγάλωσε κι ωρίμασε ψάχνει να το δει τυπικά, όχι να το ζητήσει.

Η κάμερα επικεντρώνεται στις αμήχανες κινήσεις των χεριών της κυρίας Κανδήλα.

Υπότιτλος: 13 ΧΡΟΝΩΝ ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Άννα Δρούζα: Μπορούμε να καταλάβουμε σας παρακαλώ, καταρχήν για το βιασμό, κορίτσι μου [απευθυνόμενη στην κα Κανδήλα]. Ζεις με τους γονείς σου και με τα αδέρφια σου, ετών δεκατρία. Τι γίνεται εκεί;

Η οθόνη επιμερίζεται εκ νέου και στο δεξί της μέρος εικονίζεται μια παλιά φωτογραφία, της κυρίας Κανδήλα σε παιδική ηλικία όπως εικάζουμε ενώ στο αριστερό μέρος της οθόνης η ίδια ξεκινά την εξιστόρησή της ζωντανά στο στούντιο.

Παναγιώτα Κανδήλα: Ε, παίζαμε στις αλάνες, όπως παίζαμε παλιότερα με τα παιδιά.

Άννα Δρούζα: Ναι. Στην ηλικία που βλέπουμε στη φωτογραφία.

Παναγιώτα Κανδήλα: Ήταν καλοκαίρι σχεδόν και νύχτωνε και μόλις χωριστήκαμε για να πάμε στο σπίτι ο καθένας, αυτό το άτομο μου μπήκε στο δρόμο. Με απείλησε με ένα σουγιά.

Άννα Δρούζα: Άτομο γνωστό ή άγνωστο;

Παπαδόπουλος: Της γειτονιάς.

Παναγιώτα Κανδήλα: Για μένα, δεν ήξερα καταρχήν πού έμενε, αλλά τον έβλεπα να περιφέρεται καθημερινά στη γειτονιά.

Άννα Δρούζα: Ναι.

Παναγιώτα Κανδήλα: Είχε μητέρα, δεν είχε...

Άννα Δρούζα: Οι γονείς σου τον ήξεραν;

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι. Ούτε εγώ προσωπικά.

κα Βασιλείου: Άρα μπορούσες να το καταγγείλεις, αν...

Παναγιώτα Κανδήλα: Δεν ήξερα πού έμενε. Φοβόμουνα.

κα Βασιλείου: Α, μάλιστα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Με απειλούσε με μαχαίρι και μου 'λεγε, αν θα το πω στους γονείς μου, ούτε στην αστυνομία, ότι όπου κι αν με βρει στο δρόμο, θα με σκοτώσει.

Άννα Δρούζα: Μάλιστα. Δεν είχε καν νυχτώσει είπες. Άρα υπήρχε φως ημέρας, μπορούσε κάποιος να σε...

Παναγιώτα Κανδήλα: Με στρίμωξε πίσω-πίσω από ένα αυτοκίνητο. Ήταν ο τοίχος, ένας τοίχος κι ένα αυτοκίνητο παρκαρισμένο και με είχε στήσει πίσω απ' τ' αυτοκίνητο. Με ξάπλωσε κάτω.

Άννα Δρούζα: Πάντα με την απειλή...

Παναγιώτα Κανδήλα: Με την απειλή, μου βούλωνε το στόμα και το μαχαίρι στο μάτι μπροστά. Δεν θα το ξεχάσω αυτό.

Άννα Δρούζα: Αχ, θεέ μου! Αχ, Χριστέ μου!

Μουστάκης: Καλά δεν υπήρχαν γυναίκες να πάει να βρει ο άνθρωπος αυτός;

Παναγιώτα Κανδήλα: Κανένας. Ήταν ερημιά.

Μουστάκης: Ήθελε εσένα;

κα Βασιλείου: Κι οι βιαστές συνήθως...

Μουστάκης: Αυτό δείχνει ότι είναι σάτυρος ο άνθρωπος.

Άννα Δρούζα: Παιδευαστής!

Μουστάκης: Προσέξτε! Με συγχωρείτε, θα πάω λίγο πίσω. Αυτοί χαρακτηρίζονται αιμομίκτες και σάτυροι. Μην τα φτιάχνουμε τα πράγματα.

κα Βασιλείου: Ένας βιαστής ήτανε.

Παπαδόπουλος: Ο πατέρας γιατί δεν το ρώτησε αυτό στο παιδί της; Μπορείτε να μου πείτε; Οικογένεια είναι;

Άννα Δρούζα: Μισό λεπτό, παρακαλώ. Μισό λεπτό. Συνέχισέ μας, Παναγιώτα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Μου φίμωνε το στόμα, έγινε ό,τι έγινε. Εγώ υπέκυψα γιατί φοβήθηκα φυσικά και γιατί δεν υπήρχε κάποιος να φωνάξω βοήθεια. Εκείνη την ώρα δεν θα με άκουγε κανένας. Δεν περνούσε κανένας εκείνη τη στιγμή. Έγινε ό,τι έγινε...

Άννα Δρούζα: Έκλαιγες ή ήσουνα σαν να μην καταλαβαίνεις τι συμβαίνει;

Παναγιώτα Κανδήλα: Ναι, έκλαιγα, ήμουν ταραγμένη και φοβόμουνα κι αυτό το άτομο το έβλεπα καθημερινά μπροστά μου. Πιστέψτε με! Να περιφέρεται στη γειτονιά...

Άννα Δρούζα: Εσύ, μόλις ολοκληρώνεται η πράξη, τι γίνεται;

Παναγιώτα Κανδήλα: Πήγα σπίτι μου.

Άννα Δρούζα: Παρακαλώ! [απευθυνόμενη σε συμμετέχοντες στο πάνελ που συνομιλούν μεταξύ τους] Μισό λεπτό. Ορίστε, κύριε Βασιλόπουλε!

Βασιλόπουλος: Δηλαδή, γνωρίζει ποιος είναι τώρα.

Άννα Δρούζα: Γνωρίζει βεβαίως.

Παναγιώτα Κανδήλα: Έχει πεθάνει.

Μουστάκης: Τι ηλικία είχε, ήταν μεγάλος;

Άννα Δρούζα: Α, δεν ζει.

Παναγιώτα Κανδήλα: Αυτός έχει πεθάνει. Το έχω μάθει εδώ και...

Παπαδόπουλος: Μεγάλη ηλικία.

Μουστάκης: Μεγάλη ηλικία;

Άννα Δρούζα: Αν μιλάτε όλοι παράλληλα, Δημήτρη μου, είμαστε στη τηλεόραση, έχει κάτι κανόνες μόνο και μόνο για να μας ακούνε οι τηλεθεατές μας.

Παπαδόπουλος: [καθώς προσπαθούσε να δώσει διευκρινίσεις σε έτερους του πάνελ ψιθυριστά] Συγγνώμη.

Παναγιώτα Κανδήλα: Πριν δυο χρόνια έμαθα ότι έχει πεθάνει αυτό το άτομο από υπερβολική δόση ναρκωτικών.

κα Βασιλείου: Τι ηλικία είχε όταν έγινε ο βιασμός;

Μουστάκης: Μεγάλος;

Παναγιώτα Κανδήλα: Αυτός ήτανε, θα σας πω, γύρω στα είκοσι τότε. **Άννα Δρούζα:** Μάλιστα. Μόλις ολοκληρώνεται η πράξη, τι σου λέει;

Παναγιώτα Κανδήλα: Μου είπε να μην το πω σε κανένα.

Άννα Δρούζα: Ναι.

Παναγιώτα Κανδήλα: Μου λέει αλίμονό σου.

Άννα Δρούζα: Και σ' αφήνει να φύγεις.

Παναγιώτα Κανδήλα: Ναι. Πάω σπίτι μου κομματιασμένη, δεν είπα τίποτα στους γονείς μου.

Άννα Δρούζα: Τι εννοείς κομματιασμένη; Ψυχικά;

Παναγιώτα Κανδήλα: Ψυχικά.

Άννα Δρούζα: Μάλιστα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Δεν είπα τίποτα στους γονείς μου και το κράτησα μέσα μου. Κι αυτό το άτομο το έβλεπα καθημερινά να περιφέρεται στη γειτονιά κι όποτε τον έβλεπα, μου έκλεινε το μάτι.

Άννα Δρούζα: Απίστευτο! Μάλιστα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Μου έκλεινε το μάτι και μου χαμογελούσε. Εγώ έσκυβα το κεφάλι κι έφευγα.

Άννα Δρούζα: Εσύ όμως κουβαλούσες μια εγκυμοσύνη απ' αυτό το γεγονός, το βιασμό.

Παναγιώτα Κανδήλα: Δεν ξέρω, πώς να το πω; Είναι λίγο δύσκολο. Θα μου πεις, είσαι έγκυος και δεν το καταλαβαίνεις; Εργαζόμουν σε ένα εργαστήριο ζαχαροπλαστικής με τον αδερφό μου.

Άννα Δρούζα: Στα δεκατρία σου;

Παναγιώτα Κανδήλα: Γιατί παράτησα το σχολείο από μικρή. Ο πατέρας μου δεν μας είχε δείξει μεγάλη υποστήριξη και αναζήταγα αναγκαστικά με τον αδερφό μου να δουλεύω για να βγάζω το χαρτζιλίκι μας. Λοιπόν, ναι...

Άννα Δρούζα: Το οποίο δίνετε στους γονείς.

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι, το παίρναμε εμείς.

Άννα Δρούζα: Α!

Παναγιώτα Κανδήλα: Κρατούσαμε τα δικά μας έξοδα. Τέλος πάντων εγώ άρχισα να φουσκώνω με το διάστημα. Περνούσε ο καιρός, στο γιατρό δεν πήγαινα ποτέ να κάνω εξετάσεις γιατί μου είχε κοπεί, οι έμμονες, η έμμονες ρήσεις- πώς λέγεται η περίοδος; Δεν του έδωσα σημασία. Ξαφνικά ένα βράδυ με πιάνουν πόνοι στο σπίτι.

Άννα Δρούζα: Αφού έχουν περάσει πόσοι μήνες;

Παναγιώτα Κανδήλα: Εφτά.

Άννα Δρούζα: Μάλιστα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Στον έβδομο μήνα το έκανα.

Άννα Δρούζα: Ναι, ναι.

Παναγιώτα Κανδήλα: Με πιάνουν πόνοι, με πηγαίνει ο πατέρας μου στο νοσοκομείο, με γυρίζει από νοσοκομείο σε νοσοκομείο γιατί δεν ξέρανε τι είχα. Πονούσα, πονούσα και δεν σταμάταγε ο πόνος. Με πάνε στου Παπανικολάου και μια γιατρός...

Άννα Δρούζα: Στη Θεσσαλονίκη όλα αυτά.

Παναγιώτα Κανδήλα: Στη Θεσσαλονίκη όλα αυτά. Μια γιατρός έβαλε το ακουστικό στην κάτω κοιλιά κι άκουσε μια καρδιά. Παιδιά, λέει αυτή είναι έγκυος. Τι δουλειά έχει εδώ πέρα; Γρήγορα λέει στο Ιπποκράτειο. Με ασθενοφόρο, με γιατρούς κατευθείαν εκεί πέρα, ε και έγινε, ό,τι έγινε.

Άννα Δρούζα: Ναι.

Υπότιτλος: «ΕΜΕΙΝΑ ΕΓΚΥΟΣ ΣΤΑ 13 ΜΟΥ & ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΟΤΑΝ ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΓΕΝΝΗΣΩ.»

Παναγιώτα Κανδήλα: Μετά μόλις γέννησα πήγα στο δωμάτιο ανάρρωσης, ήρθε μετά από λίγο ο πατέρας μου, ε, εγώ ντράπηκα φυσικά μπροστά του, δεν ήξερα τι να πω, φοβήθηκα, ε...

Άννα Δρούζα: Δεν είχες πει το γεγονός του βιασμού.

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι.

Άννα Δρούζα: Μέχρι τότε.

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι, τίποτα-τίποτα. Το μόνο που μου είπε, Παναγιώτα, δεν μπορούμε να το κρατήσουμε αυτό το παιδί γιατί έχουμε ...

Άννα Δρούζα: Καταρχήν δεν θύμωσε μαζί σου;

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι.

Άννα Δρούζα: Σε ρώτησε πώς είναι δυνατόν να είχες μείνει έγκυος;

Παναγιώτα Κανδήλα: Δεν ξέρω. Ούτε εγώ κατάλαβα γιατί ήταν αυτή η αντίδρασή του, που περίμενα κάποια άλλη αντίδραση από τον ίδιο. Δεν ξέρω το λόγο.

Άννα Δρούζα: Σε ρώτησε πώς έμεινες έγκυος δεκατριών χρονών παιδί;

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι, δεν με ρώτησε. Πιστέψτε με!

Άννα Δρούζα: Τρελά πράγματα!

Βασιλείου: Δεν σας ρώτησε αν υπήρχε κάποιος άνδρας στη ζωή σας; Αν είχατε μια σχέση;

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι, τίποτα. Τίποτε-τίποτε, τίποτε.

Μουστάκης: Οι ένοχοι δεν ρωτάνε.

κα Αποστολέλη: Δεν φαινόταν η κοιλιά; Δεν φαινόταν κάποια κοιλιά;

Βασιλόπουλος: Ήμουν και λίγο γεματούλα...

Άννα Δρούζα: Μα εδώ δεν τη ρώτησε αφού γέννησε τώρα! Η κοιλιά, έτσι κι αλλιώς το έχουμε ξεπεράσει αυτό το στάδιο!

Υπότιτλος: «ΜΟΝΟ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΗΞΕΡΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ»

Μουστάκης: Οι ένοχοι δεν ρωτάνε, Άννα. Τι να ρωτήσουνε;

Βασιλείου: Δεν είχατε καθόλου σχέση με τον πατέρα σας τον προηγούμενο καιρό; Δεν είχατε, ας πούμε, με τους γονείς σας σχέση;

Άννα Δρούζα: Ο πατέρας ζει. Θέλω να σας πω, ότι είναι εν ζωή.

Παναγιώτα Κανδήλα: Έχει παντρευτεί. Η μητέρα μου έχει δέκα χρόνια που πέθανε και παντρεύτηκε μία αλλοδαπή και ζει στη Βουλγαρία εδώ και τρία χρόνια. Και είναι εξαφανισμένος.

κα Βασιλείου: Σας ρωτάω γιατί μου κάνει εντύπωση και πώς η μητέρα σας δεν κατάλαβε τίποτε;

Παναγιώτα Κανδήλα: Ε, η μητέρα μου...

κα Βασιλείου: Είναι εντυπωσιακό γιατί συνήθως οι μητέρες είναι πιο κοντά στα κορίτσια.

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι, η μητέρα μου ήταν στον κόσμο της. Ήταν σε έναν άλλο πλανήτη, ταξίδευε, δεν, ε, δεν...

Παπαδόπουλος: Δεν ήξερε. Ήτανε βλάχα και δεν...

κα Βασιλείου: Καλά, δεν έχει σημασία.

Παναγιώτα Κανδήλα: Πώς να το περιγράψω, δεν...

Παπαδόπουλος: Δεν ήξερε τίποτα απολύτως. Ήταν αγράμματη.

Παναγιώτα Κανδήλα: Ό,τι και να 'λεγα, δεν θα με πίστευε, δεν θα το καταλάβαινε. (Η κα Κανδήλα φαίνεται ενοχλημένη από αυτήν την επιμονή στο θέμα της μητέρας της).

Άννα Δρούζα: Πάντως ο πατέρας σας...

Βασιλείου: Δεν έχει σημασία, κύριε, η εκπαίδευση. Κάποιες γυναίκες γίνονται μητέρες κι είναι πολύ καλές. Δεν είναι εκεί το θέμα.

Παπαδόπουλος: Να σου πω δεν ήξερε ρέστα, δεν ήξερε φαί να κάνει, δεν ήξερε τίποτε, δεν την ενδιέφερε την κυρία.

Βασιλείου: Μάλιστα. Μάλιστα.

Παπαδόπουλος: Ήταν πολύ γλυκιά. Τη βοήθησαν.

Άννα Δρούζα: Ορίστε, κύριε Βασιλόπουλε.

Βασιλόπουλος: Δύο τινά μπορεί να έχουν συμβεί. Ή πρόκειται για άκρως συντηρητική οικογένεια που δεν ήθελε ο πατέρας να μάθει τίποτα η μητέρα και τ' αδέρφια ή γνώριζε.

Άννα Δρούζα: Και που ντρεπόταν με το ίδιο του το παιδί να...

Βασιλόπουλος: Ή γνώριζε.

Άννα Δρούζα: Ή γνώριζε.

Βασιλόπουλος: Που είναι ακόμα χειρότερο.

κα Βασιλείου: Ή ήταν πολύ φλεγματική η σχέση και δεν υπήρχε...

Παπαδόπουλος: Κι εγώ αυτό λέω.

Βασιλόπουλος: Αλλά σίγουρα, πιθανότατα να γνώριζε.

Παπαδόπουλος: Έτσι λέω κι εγώ.

Άννα Δρούζα: Εσύ Δημήτρη, πιστεύεις ότι γνώριζε;

Παπαδόπουλος: Εγώ πιστεύω έτσι με την πιθανότητα και τη δικιά μου, όπως λένε. Πιθανότατα να γνώριζε αυτός ο κύριος και να μην του έδωσε σημασία γιατί εγώ θα ρωτούσα στο παιδί μου από πού και τι και πώς.

Παναγιώτα Κανδήλα: Κι όμως δεν γνώριζε τίποτα.

Άννα Δρούζα: Λοιπόν...

Μουστάκης: Ξέρετε τι με πειράζει; Σ' αυτόν τον τόπο δεν μας ενδιαφέρει η πράξη η παραβατική, μας ενδιαφέρει τι θα πει ο κόσμος, η γειτονιά, να μην το μάθει.

Παναγιώτα Κανδήλα: Αυτό είναι. Έτσι.

Μουστάκης: Οι μικρές, κλειστές κοινωνίες καθυστερημένες.

Παναγιώτα Κανδήλα: Αυτή ήταν η κουβέντα του.

Παπαδόπουλος: Αυτό ήταν.

Παναγιώτα Κανδήλα: Αυτή ήταν η κουβέντα του, να μην το μάθει η γειτονιά. Τι θα πει η γειτονιά;

κα Βασιλείου: Μα, ξέρετε;

Μουστάκης: Καρπός αυτών των κοινωνιών και η μητέρα σου. Να μην το μάθει ο κόσμος και μας κάνει βούκινο!

Παναγιώτα Κανδήλα: Ναι.

Μουστάκης: Όχι, η πράξη, ότι εσύ υποφέρεις. Ότι η φύση παραβιάζεται, δεν μας ενδιαφέρουν αυτά.

Παναγιώτα Κανδήλα: Αυτό είναι, όπως το λέτε.

Βασιλείου: Είναι το κουκούλι. Μα, είναι η κουλτούρα μας.

κ. Μανιάτης: Αν μπορώ να παρέμβω, από τη διήγηση μαθαίνουμε ότι το παιδί αυτό δόθηκε για υιοθεσία.

Άννα Δρούζα: Και αυτό είναι που αναζητά σήμερα.

Η παρέμβαση του κυρίου Μανιάτη επιχειρεί να εξιχνιάσει λεπτομέρειες της υιοθεσίας. Ακολουθεί διαφημιστικό διάλειμμα.

Η εκπομπή επανεκκινεί με υπενθύμιση του ιστορικού της περίπτωσης της κυρίας Κανδήλα εκ μέρους της κυρίας Άννας Δρούζα. Οι συμμετέχοντες με προεξάρχουσα την ψυχολόγο κυρία Βασιλείου αναλύουν πόσο τραυματική θα έπρεπε να είναι η εμπειρία του βιασμού για την κα Κανδήλα και πόσο φοβερό είναι το γεγονός ότι έμεινε αβοήθητη να ξεπεράσει το σοκ που της δημιούργησε η περιπέτειά της. Η κυρία Δρούζα τονίζει το

φρικτό της υπόθεσης με τα παρακάτω λόγια: Ένα μαχαίρι στο μάτι απειλητικά από το βιαστή που της άφησε και εγκυμοσύνη.

Ο κύριος Μουστάκης αναφέρεται στις ενοχές και στους εφιάλτες που φυσιολογικά έχουν αφήσει στο θύμα αυτές οι τραυματικές εμπειρίες.

Η συζήτηση επανέρχεται μετέπειτα στο θέμα της υιοθεσίας που αποδεικνύεται στη ροή των λεγομένων ότι έγινε νόμιμα καθώς κατά παραδοχή της κυρίας Κανδήλα παρέστη στο δικαστήριο και υπάρχουν δικαστικές αποφάσεις για αυτήν την υιοθεσία. Μετά από αυτή τη συνειδητοποίηση οι συμμετέχοντες ερωτούν την κυρία Κανδήλα πότε αποφάσισε να βρει αυτό το παιδί. Η απάντησή της μιλά για δέκα χρόνια πριν. Ακολούθως παρουσιάζεται ένα δαχτυλίδι ως δώρο των θετών γονέων προς την κυρία Κανδήλα και αναφέρονται οι λεπτομέρειες που η ίδια γνωρίζει για αυτούς μετά από παρότρυνση της κυρίας Δρούζα προκειμένου να γίνει πιο εύκολος ο εντοπισμός του παιδιού.

Υπότιτλος: «ΜΟΝΟ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΉΞΕΡΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ»

Άννα Δρούζα: Καταρχήν φοράει ένα δαχτυλίδι, είναι άλλο ένα στοιχείο, το οποίο είναι...

Παναγιώτα Κανδήλα: Δώρο των θετών γονιών.

Άννα Δρούζα: Σε σένα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Μου το 'χε στείλει μέσω τρίτου προσώπου.

Άννα Δρούζα: Α, δεν τους είδες ποτέ.

Παναγιώτα Κανδήλα: Ποτέ.

Άννα Δρούζα: Ναι, αλλά σου είχε πει τα στοιχεία των, του επαγγέλματος του θετού πατέρα.

Παναγιώτα Κανδήλα: Ότι ήταν, είχαν επιχείρηση αυτοκινήτων στην Αθήνα. Αυτό ήξερα μόνο και τίποτε άλλο.

Βασιλόπουλος: Αυτός που στο έφερε, τον γνωρίζετε;

Παναγιώτα Κανδήλα: Γυναίκα ήταν.

Βασιλόπουλος: Τη γνωρίζετε;

Παναγιώτα Κανδήλα: Προσωπικά το όνομά της..., τίποτα.

Άννα Δρούζα: Το δαχτυλίδι. Να το δείξουμε. Έλα! Δεν ήξερες ποια ήταν η κυρία που το έφερε ως μεσολαβητής.

Παναγιώτα Κανδήλα: Όχι.

Η κάμερα ζουμάρει στο εν λόγω δαχτυλίδι που φοράει η κυρία Κανδήλα. Μετέπειτα η συζήτηση περιστρέφεται στο ότι με βάση τις δικαστικές αυτές αποφάσεις είναι εύκολη η αναζήτηση του ονόματος των θετών γονέων. Ο κ. Μουστάκης θέτει το θέμα του δικαιώματος της θετής οικογένειας να προστατεύσει το status quo της και να μην επιτρέψει τη συνάντηση της φυσικής μητέρας με το γιο. Όταν μάλιστα προκύπτει το ότι απευθύνθηκαν πρώτα στην εκπομπή προς αναζήτηση του παιδιού αντί να ζητήσουν αντίγραφο των δικαστικών αποφάσεων, ο σύζυγος της κυρίας Κανδήλα παρατηρεί ότι αυτή ήταν η απόφαση της γυναίκας του προσδοκώντας σε αμεσότερα αποτελέσματα λόγω της τηλεθέασης της εκπομπής καθώς επίσης επισημαίνει ότι κινήθηκαν έτσι λόγω οικονομικής δυσπραγίας για να αποφύγουν περαιτέρω έξοδα. Εγείρονται αντιδράσεις στη δήλωση αυτή. Έπεται η έκκληση του κυρίου Παπαδόπουλου προς τη θετή οικογένεια να δείξει κατανόηση και να ανταποκριθεί θετικά στο αίτημά τους. Ακολουθεί ρεπορτάζ που αποτυπώνει το δριμύ κατηγορώ του κυρίου Παπαδόπουλου εναντίον του πατέρα της κυρίας Κανδήλα για τη στάση του απέναντί της και στο θέμα του βιασμού καθώς και ως προς το θέμα του παιδιού. Το ρεπορτάζ κλείνει με την εκ νέου έκκληση του κυρίου Παπαδόπουλου προς τη θετή οικογένεια να ανταποκριθεί θετικά προς το κάλεσμά τους. Δίνονται περαιτέρω προσωπικές λεπτομέρειες για την οικογένεια και τον πατέρα της κυρίας Κανδήλα, όπως το επάγγελμά του και το ύψος

των εισοδημάτων του και σχολιάζονται από τους παριστάμενους οι σχέσεις της οικογένειας και η κατάσταση που επικρατούσε μεταξύ τους. Επισημαίνεται τέλος ότι το υιοθετημένο αγόρι πρέπει πλέον να είναι ενήλικος και γίνονται διάφορες εικασίες για το αν είναι ενήμερος ως προς το θέμα της υιοθεσίας του είτε όχι.

Πρόκειται περί εκπομπής κατά την οποία έγινε συζήτηση για εξώγαμο τέκνο το οποίο απέκτησε μετά από βιασμό παιδίσκη ηλικίας 13 ετών το οποίο υιοθετήθηκε από άγνωστο ζεύγος. Η μητέρα του ανηλίκου ήδη ηλικίας 36 ετών εμφανίστηκε μετά του συζύγου της και υπό το πρόσχημα της αναζήτησής του υιοθετηθέντος τέκνου της ανέφερε λεπτομέρειες για τον βιασμό της, των απειλών που είχε δεχθεί τότε από τον βιαστή, των σωματικών της κακώσεων και των εν γένει συνθηκών της ζωής της. Όμως η εκπομπή δεν περιορίστηκε σε τούτο. Προέβαλε εικόνες από την οικογένεια του ζεύγους το οποίο ήδη έχει τέσσερα παιδιά, πλάνα άλλων εκπομπών με αδιάκριτες φιγούρες ανδρός και γυναικός και επιπλέον υποβλητική μουσική. Ενδεικτικόν είναι ότι αντί η όλη συζήτηση και το ενδιαφέρον να περιοριστεί στην αναζήτηση του τέκνου, οι υπότιτλοι αναφέρθηκαν στο σεξουαλικό γεγονός. Π.χ. «ΚΑΚΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΣΤΑ 13 ΤΗΣ», «Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΝΕΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ», «ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ», «13 ΧΡΟΝΩΝ ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ», «ΕΜΕΙΝΑ ΕΓΚΥΟΣ ΣΤΑ 13 ΜΟΥ & ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΟΤΑΝ ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΓΕΝΝΗΣΩ», «ΜΟΝΟ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΗΞΕΡΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ». Η επαναφορά στην επικαιρότητα ενός παρωχημένου γεγονότος δεν είχε σκοπό την ενημέρωση του κοινού, ούτε την προστασία των ανηλίκων από παρόμοιες διακινδυνεύσεις. Αποκλειστικός σκοπός της εκπομπής ήταν η δραματοποίηση του προ εικοσαετίας και πλέον ως άνω βιασμού προς αύξηση της τηλεθεάσεως της συγκεκριμένης εκπομπής. Για την εν λόγω εκτροπή, ενδείκνυται όπως επιβληθεί στον τηλεοπτικό σταθμό η διοικητική κύρωση του προστίμου.

Λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητας της παραβάσεως, του εκ 10,5 % μεριδίου τηλεθεάσεως που συγκέντρωσε το πρόγραμμα, κατά την τηλεοπτική περίοδο 2006-2007, της εξ 116.067.040 ευρώ διαφημιστικής δαπάνης του έτους 2006, του εξ 20.720.927.188 δραχμών ύψους της επένδυσης που έχει πραγματοποιηθεί από τον εν λόγω σταθμό και του γεγονότος ότι έχουν επιβληθεί στον αυτό σταθμό με τις αποφάσεις 8/10.7.2002, 42/1.8.2002, 76/14.10.2002, 77/22.10.2002, 116/3.12.2002, 117/3.12.2002, 119/10.12.2002, 126/17.12.2002, 174/4.2.2003, 178/11.2.2003, 206/1.4.2003, 300/24.6.2003, 329/22.7.2003, 345/29.7.2003, 355/23.9.2003, 356/30.9.2003, 357/30.9.2003, 390/10.12.2003, 15/20.1.2004, 18/27.1.2004, 50/17.2.2004, 51/17.2.2004, 105/20.4.2004, 127/11.5.2004, 168/9.6.2004, 187/22.6.2004, 247/28.7.2004, 291/12.10.2004, 355/16.11.2004, 356/16.11.2004, 405/21.12.2004, 1/4.1.2005, 56/15.2.2005, 75/3.3.2005, 76/3.3.2005, 119/5.4.2005, 157/26.4.2005, 166/10.5.2005, 172/10.5.2005, 207/7.6.2005, 254/29.6.2005, 278/12.7.2005, 286/19.7.2005, 416/18.10.2005, 456/22.11.2005, 1/4.1.2006, 59/1.2.2006, 110/28.2.2006, 154/28.3.2006, 180/4.4.2006, 310/20.6.2006, 464/10.10.2006, 557/12.12.2006, 15/9.1.2007, 58/5.2.2007, 129/6.3.2007, 236/15.5.2007, 319/12.6.2007, 321/12.6.2007, 345/19.6.2007, 443/1.8.2007, 482/2.10.2007, 599/11.12.2007, 605/18.12.2007, 138/13.3.2008, 159/18.3.2008, 283/27.5.2008, 334/24.6.2008, 335/24.6.2008, 336/24.6.2008, 337/24.6.2008, 365/8.7.2008, 394/15.7.2008, 405/22.7.2008, 418/29.7.2008, 445/9.9.2008, 465/23.9.2008, 536/4.11.2008, 576/18.11.2008 διάφορες κυρώσεις, το πρόστιμο πρέπει να καθοριστεί στο ποσόν των 30.000 ευρώ. Μειοψήφησαν η Εύη Δεμίρη, ο

Γιάννης Παπακώστας και η Ίρις Αυδή Καλκάνη, κατά τους οποίους το πρόστιμο θα έπρεπε να είναι 50.000 ευρώ.

**Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης**

Επιβάλλει στην εταιρεία με την επωνυμία **ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.** ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού **STAR CHANNEL** την διοικητική κύρωση του προστίμου των 30.000 ευρώ.

Κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 του Ν. 2328/1995, όπως έχει μετά την δια του άρθρου 23 παρ. 5 εδαφ. β του Ν. 3166/2003 αντικατάστασή της, η παρούσα απόφαση κατά την προαναφερόμενη κύρωση, είναι εκτελεστή κατά:

1. Της εταιρείας «ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΑΕ» που εδρεύει στο Ταύρο Αττικής, στην οδό Δήμητρος 37, με ΑΦΜ 094281721, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕΕ Αθηνών.
2. Του Καρόλου Αλκαλάι του Νισήμ, κατοίκου Ταύρου Αττικής, στην οδό Δήμητρος 37, με ΑΦΜ 015603551, Δ.Ο.Υ. Χαλανδρίου, ως Πρόεδρο Δ.Σ. και νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 18^η Νοεμβρίου 2008.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ